

телекомунікаційної підтримки рішень у ситуаціях, які несподівано виникають [1].

У зв'язку з переходом до інформаційного суспільства відбулися зміни у поглядах на інформаційні системи, які стали вважатися стратегічним засобом розвитку організації. Вони дозволяють визначити напрямок поведінки підприємства на ринку із врахуванням умов зовнішнього середовища, його зміни; оцінити конкурентоспроможність та стратегічні конкурентні переваги підприємства; сформулювати глобальну мету його діяльності; визначити ресурси, які необхідно залучити для досягнення поставлених цілей та забезпечити їх найбільш ефективно використання та ін.

Отже, впровадження та ефективного використання інформаційних систем в сфері управління організацією (підприємством, фірмою) сприятиме: отриманню більш раціональних варіантів вирішення управлінських задач за рахунок впровадження математичних методів та інтелектуальних систем; визволенню робітників за рахунок автоматизації робіт; зменшенню витрат на утримання управлінського апарату; забезпеченню достовірності інформації; заміні паперових носіїв даних на магнітні диски, що сприяє більш раціональній організації переробки інформації на комп'ютері та зниженню обсягів документів на папері; удосконаленню структури потоків інформації та системи діловодства на підприємстві.

Список використаних джерел

1. Верба В. А. Підсистема управління розвитком на підприємстві: концептуальні засади створення і функціонування / В.А. Верба // Стратегія розвитку України (економіка, соціологія, право): Науковий журнал. – Вип. 1-2 / Голов. ред. О.П. Степанов. – К.: Книжкове вид-во НАУ, 2009, с.404 - 411.

2. Исаев Д. И. Информационный аспект корпоративного управления стратегического менеджмента / Д.И. Исаев // Экономический вестник Ростовского государственного университета, 2008, т.6, №3, с 114- 119.

3. Румянцева З. П. Общее управление организацией. Теория и практика: учеб. пособие / З. П. Румянцева. – М.: ИНФРА-М. 2009. – 304 с.

Марчук Людмила Анатоліївна,

студентка спеціальності 8.03060101 «Менеджмент організацій і адміністрування (за видами економічної діяльності)»

економічного факультету Подільського державного аграрно-технічного університету,
м. Кам'янець-Подільський

Науковий керівник: д.е.н., професор Чикуркова А. Д.

БІЗНЕС-ПЛАН РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

Першим кроком до формування нової свідомості та створення господарств, пристосованих до ринкових умов, є складання бізнес-плану. У підприємстві бізнес-план вже замінив звичайне техніко-економічне обґрунтування будь-якого заходу, став основним критерієм і мірою його суспільної корисності.

Підприємництво — це, по суті, процес прийняття рішень, їх реалізації та оцінка результатів запланованих дій. Бізнес-план становить основу для прийняття оптимальних управлінських рішень. Підприємство тісно пов'язане з конкуренцією, яка передбачає дотримання, як мінімум, двох умов: зниження витрат на виробництво і, відповідно, цін і підвищення якості продукції. Особливо важливе планування в комерційній діяльності, де

потрібні як передбачення на довгострокову перспективу, так і ґрунтовні попередні дослідження, що передують плануванню [1, с. 9].

Дослідженням питання бізнес-планування розвитку сільськогосподарських підприємств займалися в своїх працях зарубіжні і вітчизняні економісти: Бланк І.А., Доманчук Д.П., Дробот В.І., Нелеп В.М., Охріменко І.В., Чикуркова А.Д., Шкільов О.В. та інші. Поряд з їхніми дослідженням дане питання, особливо в сільському господарстві досліджене ще не достатньо і потребує нових орієнтирів.

Якщо розглядати бізнес-план у системі планування на сільськогосподарському підприємстві, особливо СВК “Летава” Чемеровецького району Хмельницької області, то його можна одночасно віднести до поточних, середньострокових, а в деяких випадках і до перспективних планів.

Бізнес-план виступає своєрідною програмою “страхування” бізнесу від можливих ризиків на даному підприємстві, фінансовий розділ бізнес-плану використовується для складання бюджету виробничої діяльності.

На підготовчому періоді здійснюється підбір виконавців і консультантів, проводиться постановка завдання та розподіл обов’язків між виконавцями, розробка календарного графіка виконання робіт, збір вихідної інформації. Безпосередня розробка бізнес-плану – це творчий, взаємоузгоджений процес, який передбачає багатоваріантність розрахунків, узгодження окремих розділів, уточнення вихідної інформації. Після чого проводять презентацію бізнес-плану, тобто доведення основних положень документу до потенційних інвесторів, зацікавлених сторін, працівників підприємства [2, с. 189].

Стандартний бізнес-план містить у собі такі зведення: загальний опис підприємства, виробничий план, маркетинг-план, фінансовий план, додатки.

Чи не найголовнішою частиною бізнес-плану є виробничий план його діяльності. Дане підприємство доводить виконання мети даного розділу, в тому, що воно: спроможне організувати виробництво конкретного виду продукції; має в своєму розпорядженні чи може придбати необхідні для цього ресурси; здатне виробляти необхідну кількість продукції відповідної якості [3, с. 60].

СВК “Летава” має досить великий рівень ресурсозабезпеченості, що становить успішну матеріальну основу його виробничого потенціалу. Вірне обґрунтування наявних ресурсів та обсяг придбаних дало можливість реально спланувати рівень забезпеченості земельними, трудовими ресурсами, а також основними і оборотними засобами та раціональне їх використання. Тільки планомірне і пропорційне зростання матеріально-технічних засобів призведе до більш ефективного і передбачуваного виробництва продукції. Таким чином, в 2009 році план виробництва продукції було виконано лише в рослинництві (план виробництва зернових недовиконано на 4,6% з причини зниження урожайності), а в тваринництві спостерігається деяке перевиконання плану (план виробництва молока перевиконано на 13,2% завдяки збільшенню поголів’я корів).

Навіть найкращий план не гарантує успіху. Обов’язковою його умовою є врахування можливого ризику. Серед них найпоширенішими є ринковий ризик, ризик втрати майна і втрати часу, ризик невиконання зобов’язань. В СВК “Летава” для того, щоб запобігти втратам майна планується виділення коштів на поліпшення системи пожежної охорони майна, а для щойно придбаної техніки плани передбачають використання системи її страхування. Для запобігання втратам часу кожним підрозділом господарства розробляються оперативні плани для окремих видів робіт та окремих працівників, а також проводяться щоденний контроль за роботою бригад, ферм, ланок та інших виробничих

підрозділів. Цьому значною мірою сприяє перевірка виконання норм виробітку. В бізнес-плані кооперативу у випадках ризиків невиконання договірних зобов'язань передбачено гарантії застави, а також розрахунків сільськогосподарською технікою та поголів'ям худоби.

Отже, обґрунтованість управлінських рішень на основі дослідження процесу бізнес-планування знижує рівень підприємницького ризику, покращує показники фінансового стану, дає можливість розвитку інноваційних процесів і розвитку підприємства.

Список використаних джерел

1. Бізнес-план розвитку сільськогосподарського підприємства. Навчальний посібник / [Дробот В.І., Мартянов М.Ф. та інші.]. – К. : Мета, 2003. – 336 с.

2. Нелеп В.М. Планування на аграрному підприємстві: [підруч.] / В.М. Нелеп. – К. : КНЕУ, 2004. – 491 с.

3. Охріменко І.В. Про планування виробничо-господарської діяльності в сільськогосподарських підприємствах / І.В. Охріменко // Економіка АПК. – 2000. – № 10. – с. 59-63.

Маслій Наталія Володимирівна,

студентка напряму підготовки 6.030601 «Менеджмент»

економічного факультету Подільського державного аграрно-технічного університету, м. Кам'янець-Подільський

Науковий керівник: к.е.н., доцент Славіна Н.А.

РОЗВИТОК РИНКУ ЛОГІСТИЧНИХ ПОСЛУГ ЗА КОРДОНОМ

У сучасному світі логістика стала невід'ємною частиною підприємницької стратегії, особливо для організацій або галузей, які орієнтуються на міжнародний ринок. Логістичні послуги є важливими складниками ринкової системи господарювання. Саме завдяки засадам логістики і застосуванню на практиці принципів та методів щодо організації логістичних процесів (необхідний товар, у потрібній кількості, гарантованої якості, у необхідне місце, у належний час) забезпечується налагодження, безперебійний рух матеріалів, ресурсів і готової продукції від виробника до споживача.

Ринок логістичних послуг репрезентують кілька сегментів. За світовою структурою знаходимо такі варіанти сегментації:

- перший – передбачає поділ на такі сегменти: транспортно-експедиційні послуги;
- комплексні логістичні рішення; управління ланцюгами поставок;
- другий – передбачає поділ на такі сегменти: з міжнародної та внутрішньої експрес-доставки; з комплексних перевезень приватного та службового майна; з міжнародних і внутрішніх перевезень вантажів;
- третій – передбачає поділ на такі сегменти: експедиція, транспорт, логістика [1, с.169-171].

На сучасному ринку логістичних послуг можна виділити три основних напрями: виконання перевезень і експедирування вантажів транспортом різних видів; надання складських послуг; надання послуг по інтеграції, а також керуванню ланцюгами постачань.

Аналізуючи розвиток ринку логістичних послуг у світі, можна спостерігати позитивну динаміку. Наприклад, місткість світового ринку логістичних послуг становила